

uretfærdig overfor de Gamle, der blive udelukkede. Men jeg maa gjøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at det er aldeles bestemt udtalt i Udvalgets Forslag under Nr. 2, at Finantsministeren delvis og efterhaanden skal kunne sætte disse Bestemmelser i Kraft med Hensyn til det danske Toldomraade.

Ordføreren (Berg): I Anledning af de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Lihisted Amts 2den Valgkreds (Sags), vil jeg gjøre Thinget opmærksom paa, at det Forslag, han nu foreskammerede saa stærkt, var han selv med til at stille ved anden Behandling som principalt Forslag og har tiltraadt Medtænkningen deri, subdiart. Videre antager jeg ikke, at jeg behøver at inddrage dette ærede Medlem. Hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bøssen) angaar, skal jeg gjøre ham opmærksom paa, at der er en meget væsentlig Forskjel mellem det paa den ene Side, at Ministeren kan benytte vor § 3 til at gennemføre ogsaa de Bestemmelser, han nu foreslaar os som § 3, men ved Siden deraf efter vort Forslag kommer under et velvilligt Tryk af samtlige i Sagen; Interesserede, til at gaa videre med Gjennemførelsen af Bestemmelsen, ogsaa paa den anden Side at indskrænke hans Bemyndigelse til det første snævre Omraade. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem forstaaer mig. (Bøssen: Jo!) Deri ligger en stor Forskjel, og deri ligger ogsaa Grunden til Modstanden fra den ærede Ministers Side. Han holder ikke af at komme ind i den Hovederede, som vort Forslag ganske vist paa en Maade vil sætte ham i, idet, naar for Exempel Bestemmelsen er gennemført for Trø og Lillehelthøernes Vedkommende, saa Svendborg og Rudkjøbing aldeles utvivlsomt ville komme og hilse paa ham. Jeg tvivler ikke om, at ogsaa Venstrup og Løffen ville komme, selv om ikke Frederikshavn kommer med, og sige: Hvorfor skal ikke vor stæffels Skudsfart have Del i Begunstigelsen, naar Kjøbenhavn skal have i den Forstand indenrigsk Fart for Seilads til Kysten mellem Rullen og Jølsterbo. Jeg finder ogsaa, at det er naturligt, at Stege kommer og siger: Hvorfor ikke jeg ligesaa godt som Præstø. Disse vænlige Paavirkninger fra Ministerens egne Venner omkring i Kjøbstæderne, vil den ærede Finantsminister ikke kunne modstaa, fordi det ligger i Sagens Natur, at der er Rimelighed i dem, og derfor sige vi: Den Bemyndigelse overlade vi med Fornøielse til at føres igennem ved sin egen i Sagens Natur liggende Vægt. Det er det, som den ærede Minister meget godt har indset, men han er ikke bange for at komme ind under disse Stik fra Vennerne i Kjøbstæderne, for han kan jo staa imod det, han efter Forhandling med fremmede Regjeringer ikke kan eller vil gennemføre. Det er jo en smuk Afgjørelse fra alle Sider at lade det staa hen indtil videre og da indlede

Forhandling med Naboregjeringerne, hvis det kan have nogen Betydning. Et Ord endnu overfor den ærede Finantsminister. Han holdt saa meget paa det Privilegium, som den festsigste Bane har fra Slensborg til Bamdrup — ja, undskyld, det er en Omstriking af den ærede Ministers Ord — at kunne føre Sviftesombæst uden Fragtstat — ja, nok imod Fragt, det betaler man ogsaa med Skib, men uden Stat — medens vore danske Smaastuder, som handle paa Slensborg, skulde betale en saadan Fragtstat. Jeg synes, at vore danske Studer ere ligesaa nær til en rimelig Bemyndigelse i denne Konkurrence som den festsigste Bane; derfor kan jeg ikke forstaa den ærede Ministers Frygt for Slensborgbanen i dette Tilfælde.

Bøssen: Det forekommer mig dog noget for meget at ligne en Falliterklæring fra Thingets Side, naar man indrømmer, at, hvad man ikke her kan udrette ved Præssion fra Rigsdagens Side paa Finantsministeren, skulde lettere kunne gaa igennem, fordi man skyder Præssionen ud til Kjøbstæderne og Havnene. Men i hvert Fald vil jeg ingenlunde være med til at flytte denne Præssion fra Rigsdagen ud til de Interesserede. Det Kapløb, som i den Henseende vilde være mellem de paagjældende Kjøbstæder og Kommunalbestyrelser, anser jeg ingenlunde for at være heldigt, og at Opnaaelsen af en Begunstigelse skulde komme til at afhænge af; hvor behageligt et Byraad eller en Kommunalbestyrelse vilde være istand til at gjøre sig overfor Finantsministeren, forekommer mig dog vilde være en ganske mærkværdig Maade at give Love paa. Udførelsen af en Lovbestemmelse vilde herved blive afhængig af, hvilken Sver og Hidsighed der kunde blive udfølet fra vedkommende Interesseredes Side, og det kan jeg ikke være med til.

Ordføreren (Berg): Det ærede Medlem glemmer en Faktor, og det er den, med hvilken Dygtighed og med hvilket Held vort Diplomati kan føre de Forhandlinger, som skulle føres med andre Regjeringer. I vor Lovgivning er en saadan Bemyndigelse, som kan gennemføres ved kongelig Anordning, efterhaanden som Forholdene udvikle sig, aldeles ikke ubekendt. Det ærede Medlem omtalte før, hvorledes vi vilde stille os, hvis Landstinget sendte Lovforslaget tilbage. Jeg tænker nu, at Folkethinget vedtager det i saa smuk en Stillelse, at baade Regjeringen og Landstinget ville vedtage det og være glade derved; men jeg for mit Vedkommende vil dog forbeholde mig min Stemmegiving i den Henseende, thi jeg kan ikke negte, at jeg ønsker at faae Lovforslaget gennemført i denne Session.

Bøssen: Det er meget naturligt, at Lovgivningsbestemmelser, som vedrøre Udlandet, kunne